

בראשית תמן - תיקון מ"ח

יש לציין כי לא צריך להבין פירוש המילים רק יוציאם בפיו ואשרי חלקו. סגולה נפלאה לאדם לתקן עצמו נפשו רוחו ונשמתו, והיא חצובה מזהאור המופלא רבנו האר"י ז"ל, לומר בכל יום ויום אחר התפלה תקון מ"ח מתקוני הזוהר הקדוש והוא מסוגל לתקון עוון פגם הברית, ובפרט מן הפרט ביום שראה קרי ח"ו. והשם יזכנו לתקן נר"ן, ולא ניעול בכיסופא לעלמא דקשוט.

סגולות התפילה:

(א) מתקן נפשו רוחו ונשמתו.	(ז) אינו בא לידי חולי הנופל.
(ב) ס"מ וסיעתו בדלים ממנו.	(ח) ירום מזלו ואינו מתמוטט.
(ג) אינו בא לידי קרי במוהרה.	(ט) לא יבוא לידי חסרון כיס ועניות, ולא יצטרך לבריות.
(ד) אינו רואה מיתת בניו.	(י) כל אויביו נופלים תחתיו.
(ה) ה' יזכהו ליראת השם.	(יא) יזכה לאריכות ימים.
(ו) מצליח בכל דרכיו.	(יב) ויזכה לעולם הבא.

אמן כן יהי רצון.

בראשית תמן תיקון מ"ח

ויהי נעם אדוני אלהינו עלינו. ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו: (ב' פעמים)

בראשית, תמן תרי תמן שבת. כגונא דא בראשית בר"א שתי, ואנן תרין שבתות, עליהו אתמר: ושמו בני-ישראל את השבת לעשות את השבת, תרין זמנין אדכר הכא שבת, לקבל שכינתא עלאה ותתאה. לדרתם, מאי לדרתם, אלא זכאה איהו מאן דעביד לון דירה בשבת בתרי בתי לבא, ואתפני מתמן יצר הרע דאיהו חלול שבת.

ברית עולם, דא צדיק דשרין תרניהו עלה, חד לאמלאה לה וחד לאתמליא מנה. בני ישראל, אנן תרין כלין נצח והוד בנוי ד'ישראל סבא עמודא דאמצעייתא. תלת שביעי שביעי, אלין תלת אבהן ענג שבת. ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן. ונהר, אית נהר ואית נהר. אית נהר דאתקרי נהר פלגיו, ואית נהר דאתקרי נחל קדומים. עדן עלאה, עלה אתמר עין לא ראתה אלוהים זולתה. האי נהר, איהו וי"ו דנפיק מעדן עלאה דאיהו אל"ף, ואעבר בין אבא ואמא ואזיל חמש מאות שנה ומטי עד צדיק שביעי, ומתמן אשקי לגנתא דאיהו שכינתא תתאה. זכאה איהו מאן דנטיר דירה לשבת דאיהו לבא, דלא אתקריב תמן עציבו דטחול וכעס דמרה, דאיהו נורא דגהנא. דעלה אתמר, לא-תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת.

והכי הוא ודאי, דכל מאן דכעיס כאלו אוקיד נורא דגהנא. ארבעים מלאכות חסר חד, אנן לקבל ארבעים מלקיות חסר חד בשבת. ואנן, עשרה דלקה אדם ועשרה לחיה ועשרה לנחש ותשעה לארעא. ובגין דא אמרו מארי מתניתין, אין לוקין בשבת, דאלין מלאכות אנן חשובין לישראל לקבל מלקיות. וציות השבת שתיים, אנן עקירה והנחה, דעביד לון בבית אחת. מאן דאעקר חפץ מאתרה, ואנח לה לבר מאתרה ומרשותה, כאלו אעקר אילנא דחי, דאיהו אות ברית, ואנח לה ברשו נוכרה. מאן דעביד דא, גרים דאעקר נשמתה מרשות דילה, ואנח לה ברשו אחרא, דאיהו מרה וטחול.

ודא, גרם לישראל דאתעקרו מארעא ד'ישראל, ואתגליאו לארעא נוכרה, דאיהו רשות הרבים. והכי איהו, מאן דאעיל אות ברית קדש דילה ברשו נוכרה. שבת - איהו טחול, חמה אתתא בישא - מרה. שבת, עלה אתמר והבור רק אין בו מים. מים אין בו, אבל נחשים ועקרבים יש בו. ואיהו רעב וצמאון וקינה והספד וחשוכא וקבלא, ואיהו גלוותא לישראל. וצריכין ישראל למעבד לה שני בכלא והא אוקמוה. ואיהו דבור דחול דאיהו אסיר בשבת.

וכד לא אשכח אתר לשריא תמן, איהי ברכת, כגונא דשפחה דאברהם דאתמר בה: מפני שרי גברתי אנכי ברכת. טחול, עלה אתמר: של נעליך מעל רגליך נעל מטנף דטפה סרוחה. כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא, דא שבת. ועלה אמרת שכינתא: פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה, רחצתי את רגלי איככה אטנפם. ובגין דא צריך בר נש בשבת לשנאי בלבושין בשרגא במאכלין, וצריך למהוי מוסיף מחל על הקדש. וכל-הגורע, גורעין לה נפש יתרה חס ושלום. וכל-המוסיף, מוסיפין לה נפש יתרה בשבת. ברוך אדו-נאי לעולם אמן ואמן: